

Tükröd terébe

Álmaid legmélyéből felhozott
Tépett képekben szó-csend hallgatás
Tárgyaikban nincsen *itt* s nincsen *ott*
Az ablakod néma jégrianás

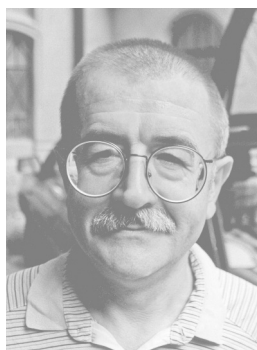
Hó-poklos időből hogyan kiláss
Szavakkal érző árnyként tébolyog
Szemből szívbe hó-szirmok s jégvirág
A téli kopár fák részeg playboyok

Ami otthonos: elfelé mozog
S rádmarad a fénytelen üres tér
Nincs szád hogy kimondhasd ez én vagyok
S nincs hozzája fül sem hogy kitessek

A formákon átkapó jeges szél
Tükröd terébe épp beléfgyott

Páros nemlét

A tükörterem
üres. Kicsoda néz rám
a te szemeddel?

Tovább

Szavakba törve
a mondhatatlan. Írom
tovább a csendig

Visszavonás

Nines — mert képzelet
S ez is leírhatatlan
hogya minden Egy

Átváltozás

Fordul az *idő*:
kéken tárul fonákja –
tavaszi égbolt.

Én, ének

Minden ajándék
attól, ki kapja – annak,
aki épp átad

Csuang-Ce varázslója

Felsokasítja
a tízezer dolgot most
egyetlen eggé.

Beney Zsuzsa két évszaka

Én

Fagytól megrepedt
ég – átlátszódik túlról
a láthatatlan

*

Nevek mögül

Ködben eltűnt a
kert fák s ég – Nevek mögül
hív az időtlen